

CATALUNYA NOVA

ANY 1ER

Bs. Aires, 28 Febrer de 1914

N.º 2.

“Catalunya Nova”

PERIÒDIC SETMANAL D'ACCIÓ PATRIÒTICA

Redacció i Administració

PIEDRAS 740

Hores d'oficina: De 8 a-10 p. m.

Tota la correspondència adreçar-la a

J. Vilá Estruch

Suscripció: 1.50 trimestre

Còoperadors: quota lliure

Se paga a l' avensada

Redactors i col·laboradors

de «Catalunya Nova»

Aleu (Antoni de P.), Malagarriga (Carles), Martí Dedeu, M. Balmas Jordana H. Nadal. Mallol, Florenci Bassa, Mireia, Gracieta B de Llorens, J. Vilá Estruch, Medina Onrubia, Ramón Canals, Bonaventura Ramentol, Delfi Dalmau, Pere Redón, Torres Nin, Lluís Obrador, Casals i Bové, Lluís de Montaner Ll. Tintoré, Eduard Nogués, Angel Boixader. Francesc Fortuny, Joan B. Llonch. Ernest Suñer, Juliá Molinari.

CORRESPONSALS REDACTORS

Bahia Blanca, Victoria Perez
Bolívar, Florenci Bassa
Trenque Lauquen, Joan Llorens
Santiago de Xile, Francisco Godo
Montevideo, Enric de Mur
Catriló, F. Bosch Miró
La Plata, Lluís Díaz
Pilar (Paraguai), Antoni Cabanyes
Mendoza, Ricard Rodríguez Roy
Paraná (Entre Ríos), Josep Llensa
Balcárces, Josep Pons
Sant Martí, Vicens Ferragut
Catalunya, Setmanari «Renaixement»
Perpinyá (Catalunya francesa), Pere Vidal
La Paz (Bolivia), Medardo Chaves
S. Pablo (Brasil), Ramón Cendré
Panamá, Emili Sala
Rosari Santiago Gomís
Tandil Josep Carrau

A TOTS ELS CATALANS

Grans mercés als compatriotes que'ns han encoratjat amb les seves lletres, telegrams i visites de felicitació, a la noble labor d'enaltir la terra llunyana.

Nostra edició restà agotada a les curtes hores d'haver surtit de l'Impremta. La consciència patria dels qui plorem en l'exil la visió plácida de nostres mars i nostres cels sense màcula, s'es desvetllada al clam de Catalunya Nova.

Es que 'l periodíc catalá 's fa necessari a la nostra vida i sense ell l' anyoransa es mes crudel.

Que visqui, doncs, Catalunya Nova, amb esplendorosa actuació...

Recomaneu la seva lectura a tots els catalans i que no hi hagi llar sens Catalunya Nova.

Avant, sempre!!

Grans mercés a tots!!

La Redacció.

Glosari

Als admirables orangers del Palau de la Generalitat catalana

Oh prolífics tarongers, que en primavera eternal, refluoriu meravellosament prop les gòtiques arcades, quins superbs frisos i seriosos capitells, envondaren tota la gloria de l'invicta Generalitat de Catalunya, el Glosador vos reverencia... En puríssimes estofes clapejades d'auries esteles, matinejeu ornats... I vostra flaire es tant dolça, que 'ls oronels hi venen a ubriagarse... i 'ls ibis d'emporprats becs, s'hi rabejen per a anar a ses flors de lotus... i les roses que a milers fan bella la jornada de Sant Jordi per vostres sumptuoses escalinates—“oh Palau arxiu de tota una rassa”—se desfullen d'enveja al admirar la fortitut de vostra mística sentor, admirables tarongers...

Les punzelles fóren flors i les flors esclatàren en fruits saborosos, amb tanta ufana que 'l simbólic Pati, restà encés, com carbuncle igni...

Una fulguració auria, intensa, tenen els

cèlics arbres, que reflecten grácils ombres, endinsant-se per tantes prodigioses meravelles arquitectòniques...

Es la frisansa que senten per l'onejar dels seus reflexes en l'or i grana de la Patria, camí de la redemció...

Fills de la ciclópica urbs de Tarraco, de la somniadora Girona, de la liberalíssima Lleida i de la culta i potentia Barcelona, s'han congregat en Asambleu per a afirmar l'eccepció de Catalunya... única i indestructible... Les Mancomunitats, son l'aponzellament de Catalonia... l'eclosió-florescència, l'Autonomia-Nació i 'ls fruits saborosos, seràn la... Llibertat... Vosaltres, ho sabeu, oh prolífics tarongers que floriu a totes hores en el Pati Vostre del augustíssim Palau de la Generalitat catalana...

J. Vilá Estruch

Cap a la restauració historica de Catalunya

Les Mancomunitats

Amb la magna Assamblea celebrada per les Diputacions Catalanes quan el Govern presidit pel senyor comte de Romanones estava a punt de tornar a les Cortes, va córrer arreu de Catalunya una esgarriansa de joia i un vent d'esperansa. Tothom veia la implantació de la Mancomuniat com una cosa que havia d'arribar forcosament i a tota pressa.

Peró s'obrí el Parlament i tothom sab com el senyor comte de Romanones provocá la qüestió de confiança amb la qual pot dir-se que se suicidá com a governant. I al moment d'illusió i d'entusiasme que havia abrandat tot Catalunya, succeí una general depressió, un descoratjament contra el qual reaccioná la nostra terra, sobre tot quan vegé la seva representació parlamentaria reunir-se a Madrid i acordar unánimament, sense distinció de matisos, demanar al nou Govern i al nou partit que substituïen en el poder a l'acapdillat pel comte de Romanones, una solució immediata de tot lo que immediatament pugués resoldre's o sigui l'autorisació de les Mancomunitats per la fins provincials, en espera de que, fetes les eleccions generals i Parlament, puguessin les Corts acordar lo